

Forhold ville hændrage en meget lang Tid, men ogsaa at det vil koste særdeles megen Besværlighed, og naturligviis ogsaa udkræve meget mere Arbejde, end naar Sagen kunde afgjøres ad den administrative Vej. Det kunde maaskee ved første Øiekast synes at være fordelagtigt at overlade den administrative Autoritet en saadan større Myndighed; men jeg troer, at efter det Forhold, hvori vi nu ere indtraadte og den Tingenes Orden, der nu finder Sted, vil en saadan Udskæring af de instructive reglementariske Bestemmelser fra Lovgivningen være meget mindre farlig, end den vilde have været før; thi nu ere Øvrighederne, de administrative Autoriteter, dog undergivne en ganske anden og stærkere Control, end de før vare, og det er meget lettere at fremsætte de Anker, der maatte vise sig at være begrundede, paa en saadan Maade, at de nødvendigviis maa virke langt kraftigere end tidligere. Jeg skal anvende, hvad jeg her har tilladt mig at fremføre paa dette lille Lovudkast. Det var ved Forordningen af 1ste April 1796 bestemt, hvilke Substantier der skulde ansees som Gifter og der blev tillige ad Lovgivningens Vej foreskrevet visse Bestemmelser om, hvorledes der skulde forholdes med Gifternes Forhandling og Uddeling. Ved en Forordning af 19de April 1843 bleve der givne væsentlige Regler for, hvorledes Omgangsmåden skulde være med Gifter, og man benyttede tillige Leiligheden til at tilføje en af de Substantier, som tidligere ikke havde været henregnet til Gifter, nemlig Kongegull, og at borttage Bly sukker og Røvekager, som tidligere havde været anseete for Gifter, saa at altsaa disse to Substantier ikke mere bleve at henregne blandt Gifterne. Nu opstod der for nogen Tid siden Spørgsmaal om Phosphor skulde behandles som Gift; det medførte adskillige Forhandlinger, og Sagen var først moden til Afgjørelse ikke længe før den nærværende ærede Forsamling skulde sammentrede. Det blev da taget under Forhandling, om det ikke vilde være rettere at overlade hele Spørgsmaalet om hvilke Substantier, der skulde henregnes til Gifter, til den administrative Autoritet, og kun ved Lov bestemme, hvilke Regler der skulde iagttages ved Gifternes Forhandling og Uddeling, og det er denne sidste

Vej, man har fulgt ved Lovudkastet. Jeg skal ved denne Leilighed alligevel ikke gaae nærmere ind paa de Motiver, som have foranlediget; at man troer at burde henregne pulveriseret Phosphor til Gifstaterne; jeg troer, at det hører til Lovudkastets Detail, om man forøvrigt kan skjælnes mellem Lovudkastets almindelige og dets specielle Side; men i alt Fald maatte det dog vel nærmest henregnes til det specielle, og jeg skal derfor ikke her gaae nærmere ind derpaa, men kun tillade mig at bemærke, at jeg først, efterat nærværende Udcast var trykt og forelagt Thinget, har bemærket, at der i Slutningen af Motiverne i den næstsidste Linie er indløbet en Feil derved, at der staaer „Handel med Phosphor“ istedetfor, at der skulde staae „Handel med pulveriseret Phosphor“, hvilken Feil jeg maaskee tør udbede rettet; naaget det forøvrigt af den første Linie paa den samme Side i Udcastet fremgaaer at have været Meningen.

Alberti: Saaledes som den ærede Justitsminister har oplyst, har det hidtil været en Regel, at saa ofte der blev henført en eller anden Gjenstand, under de Gjenstande, der skulde indbrages under Lovene om Gifthandel, blev dette bestemt ved en almindelig Lov eller som det tidligere heed: Forordning. Nærværende Lovudkast gaaer ogsaa ud fra den Grundsatning, at det egentligt skulde være et Lovgivningsarbejde, saa ofte det skulde vedtages, at denne eller hiin Gjenstand skulde ansees for at være en Substant, der burde høre ind under Bestemmelsen om Gifthandel. Jeg skal nu vistnok ikke bestride, at det ærede Justitsministerium ligesaagodt som Rigsdagen vil ved enhver given Leilighed kunne komme til Overbeviisning om, hvilke Gjenstande der maa henregnes til Gifter, og hvilke der ikke skulle høre derhen; thi jeg troer, at Justitsministeren vil anvende den behørig Opmærksomhed derpaa, og forespørge sig hos rette Bedkommende, skjøndt jo rigtignok min sagkyndige Ven for Sorø Amts 3die District (Steen) forleden meente, at man ikke var saa aldeles i Bished om, hvor man ved slike Leiligheder skulde forhøre sig. Det er derfor ikke fra den Side, at jeg i Realiteten egentligt finder nogen Betænkelighed ved at nærværende Lovudkast antages saaledes som det